

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, de avocatul Iorga Emil în numele inculpatului și de inculpatul Scripcari Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni sediul Călărași din 09 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Scripcari Sergiu xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.06.2017 - 09.11.2017;

Instanță de apel: 19.12.2017 - 13.02.2018;

Instanță de recurs: 31.05.2018 - 05.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni sediul Călărași din 09 noiembrie 2017, Scripcari Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Cheltuielile judiciare în sumă de 26 048 lei au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Scripcari Sergiu la 23 ianuarie 2017, aproximativ la ora 03.00, având scopul satisfacerii poftei sexuale, intenționat, aflându-se la domiciliul său situat în xxxxx, în timp ce fiica vitregă xxxxx, anul nașterii xxxxx, dormea în odaie, a dezbrăcat-o de chiloți și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința din motiv că dormea, știind cu certitudine că fiica xxxxx nu a împlinit vârsta de 14 ani, a întreținut cu ultima un raport sexual în formă obișnuită.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care de la Scripcari Sergiu să fie dispusă încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 26 048 lei.

În motivarea cerințelor a fost invocat că, trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului intră în contradicție și cu prevederile art.16 alin.(2) din Constituție și

art.1398 Cod civil.

Totodată, alineatul (3) al art.227 Cod de procedură penală, este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, dar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil, prin încasare, ulterioară a cheltuielilor judiciare de la părțile în proces

3.1. Avocatul Jian Vladislav în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța în mod arbitrar i-a stabilit închisoare pe un termen de 18 ani, fără a ține cont de faptul că, inculpatul este la prima încălcare a Legii penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar circumstanțele agravante în cazul dat lipsesc.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit că inculpatul suferă de o maladie psihică și are nevoie de tratament în permanență, ceea ce constituie o circumstanță excepțională prin prisma art.79 Cod penal.

Totodată, în baza probelor administrate în judecată nu și-a găsit confirmare faptul că inculpatul a comis fapta incriminată, or, acuzarea la momentul efectuării urmăririi penale nu a examinat cauza sub toate aspectele, nu a elucidat circumstanțe importante pentru aflarea adevărului, și anume că soția inculpatului avea motive și intenția de a înscena cazul dat cu scopul ca Scripcari Sergiu să fie plasat în instituțiile penitenciare, fapt despre care s-a exprimat în prezența altor persoane, ceea ce au confirmat în judecată martorii apărării Cotoman Rodica și Cotoman Arcadie.

Astfel, împrejurările date pun la îndoială declarațiile părții vătămate și martorului xxxxx.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. Cu referire la apelul declarat de avocatul Jian Vladislav în numele inculpatului, instanța de apel a indicat că, urmărirea penală și judecata în prima instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și nu au fost constatate încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, iar starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art.95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, declarațiile părții vătămate minore sunt veridice, consecutive și reflectă adevărul, coroborează cu celelalte probe prezentate în sprijinul învinuirii, reflectate în cuprinsul sentinței.

Cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului Scripcari Sergiu, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, iar temeieri pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu a constatat.

4.2. Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.143 alin.(1), (2), 229 Cod de procedură penală, a indicat că, cheltuielile judiciare invocate de procuror în ședința de judecată în prima instanță suportate pentru întocmirea rapoartelor de constatare nr.45 din 25.01.2017 (f.d.55 vol. I); de expertiză medico-legală nr.88D din 09.06.2017 (f.d.59-60 vol. I); de expertiză medico-legală biologică nr.42 din 09.02.2017 (f.d.79-81 vol. I); de expertiză judiciară nr.82 din 27.02.2017 (f.d.68-69 vol. I); de expertiză nr.83 din 06.03.2017 (f.d.70-71 vol. I); de expertiză judiciară nr.39 din 17.05.2017 (f.d.92-95 vol. I) și de expertiză psihiatrico-legală în staționar nr.80 din 07.06.2017 (f.d.114-118 vol. I), urmează a fi trecute în contul statului.

4.3. În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța a apreciat că nu există alte temeiuri de a interveni în sentința contestată, inculpatul necăzând sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricția prevăzută la art.1 alin.(1).

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea neîncasării cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, în procesul urmăririi penale, pentru constatarea, clarificarea și evaluarea circumstanțelor ce aveau importanță probatorie pentru cauza penală au fost suportate cheltuieli în sumă de 26 048 lei.

Astfel, instanța de apel în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârii nu a luat în considerație faptul, că în cadrul instrumentării cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli pentru întocmirea rapoartelor de constatare nr.45 din 25.01.2017 (f.d.55 vol. I); de expertiză medico-legală nr.88D din 09.06.2017 (f.d.59-60 vol. I); de expertiză medico-legală biologică nr.42 din 09.02.2017 (f.d.79-81 vol. I); de expertiză judiciară nr.82 din 27.02.2017 (f.d.68-69 vol. I); de expertiză nr.83 din 06.03.2017 (f.d.70-71 vol. I); de expertiză judiciară nr.39 din 17.05.2017 (f.d.92-95 vol. I) și de expertiză psihiatrico-legală în staționar nr.80 din 07.06.2017 (f.d.114-118 vol. I), ce urmau a fi încasate de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art.art.227-229 Cod de procedură penală, însă instanța contrar prevederilor art.art.385 alin.(1) pct.14), 397 pct.5) Cod procedură penală, nu a dispus acest fapt.

Consideră acuzarea că, prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, iar soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este greșită, or, suportarea cheltuielilor judiciare de către stat își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

La acest capitol urmează a fi menționate și modificările operate la legea procesuală penală din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală, și care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cadrul urmăririi penale se fac din contul mijloacelor bugetului de stat.

În ceea ce privește temeiul obligației de a suporta cheltuielile judiciare,

inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală.

5.1. Avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 8), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la stabilirea pedepsei lui Scripcari Sergiu instanțele de judecată aplicând inculpatului o pedeapsă mult prea aspră în raport cu fapta săvârșită, au comis o eroare de drept care urmează a fi corectată de instanța de recurs, deoarece pedeapsa cu închisoare pe termen de 18 ani a fost stabilită arbitrar, fără a se ține cont de faptul că inculpatul este la prima încălcare a legii penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la caz lipsesc circumstanțe agravante, inculpatul este bolnav de o maladie psihică și necesită tratament medical special, împrejurarea care întrunește condițiile aplicării art.79 Cod penal.

Totodată, apărarea consideră că, nu au fost întrunite elementele componente ale infracțiunii, organul de urmărire penală la momentul efectuării urmăririi penale nu a examinat cauza sub toate aspectele, nu a elucidat circumstanțe importante pentru aflarea adevărului deoarece soția inculpatului avea motive și intenția de a înscena fapta incriminată cu scopul ca inculpatul să fie privat de libertate.

Îndoielile cu privire la existența faptei infracțiunii nu au fost înlăturate prin probe administrate, iar toate dubiile urmează a fi tratate în favoarea inculpatului.

Potrivit declarațiilor martorului xxxxx precum și părții vătămate xxxxx se configurează că inculpatul le-ar fi servit cu pastile psihotrope pentru a le aduce în stare de inconștiență, însă din raportul de expertiză medico-legală de la fila dosarului 68-71 se atestă că astfel de substanțe nu au fost administrate.

Menționează recurentul că, instanța la examinarea apelurilor pur și simplu a preluat în decizia sa motivele și argumentele primei instanțe, neîntemeiat a respins demersul părții apărării cu privire la examinarea pricinii cu participarea nemijlocită a părții vătămate și a martorului xxxxx, pentru care inculpatul avea un șir de întrebări legate de elucidarea adevărului în pricina cercetată.

5.2. Inculpatul Scripcari Sergiu, a contestat cu recurs ordinar decizia, invocând faptul că nu a săvârșit infracțiunea incriminată, în cadrul urmăririi penale a fost amenințat de către colaboratorii organului de urmărire penală și avocatul care îi reprezenta interesele pentru a da declarații false.

6. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

6.1. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului și de către inculpatul Scripcari Sergiu.

Reieșind din conținutul recursului declarat de avocat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temei pentru recurs stipulat la pct.6) alin. (1) art.427 Cod

de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă recurentul nu a indicat concret care anume elementele ale infracțiunii nu au fost întrunite, or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul penal reține că recurentul mai invocă ca temeiuri pentru recurs prevăzute la pct.6), 10), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și când faptei săvârșite i-a fost dată o încadrare juridică greșită.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, contrar celor invocate de recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Scripcari Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Criticele formulate de recurenți, enunțate la pct.5.1, 5.2. al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul Scripcar Sergiu nu-i vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel. Acestor critici instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența unor motive care, chiar și analizate din oficiu, ar putea să ducă la casarea sentinței. Respectiv, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursurilor înaintate, se

evidențiază că recurenții în mod decisiv, își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, ori, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de aceștia nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune necesitatea unei reevaluări a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință corectitudinea soluției adoptate de prima instanță. În cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurenților că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul părții apărării cu privire la examinarea pricinii cu participarea nemijlocită a părții vătămate și a martorului xxxxx, pentru care inculpatul avea un șir de întrebări legate de elucidarea adevărului în pricina cercetată. La examinarea cauzei în prima instanță a fost dispusă audierea lui xxxxx, precum și audierea înregistrărilor audio a declarațiilor părții vătămate în condiții speciale, la care a fost prezent și inculpatul împreună cu apărătorul său, având posibilitatea de a adresa întrebări lui xxxxx și de a formula obiecții după audierea înregistrărilor audio a declarațiilor părții vătămate minore (f.d.161-165, 187 vol. I).

La fel, Colegiul respinge ca neîntemeiat argumentul inculpatului care a indicat că, în cadrul urmăririi penale a fost amenințat de către colaboratorii organului de urmărire penală și avocatul care îi reprezenta interesele pentru a da declarații false, deoarece este lipsit de suport probator.

Totodată, Colegiul penal reține că, motivele invocate în recursurile declarate, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea CtEDO, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

Cu referire la temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră, că la individualizarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, este echitabilă și este în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, pedeapsa stabilită este individualizată corect și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol, în raport cu motivele invocate, sunt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror.

Colegiul reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia doar din considerentul că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a respins solicitarea din cererea de apel cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 26 048 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a respinge solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 26 048 lei, suportate pentru efectuarea raportului de constatare, expertizei medico-legale, expertizei medico-legale biologice, expertiză toxicologică și expertizelor psihiatrico-legale în staționar a părții vătămate și învinuitului.

Astfel, art.227 alin.(2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin.(3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.228 Cod de procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;

2) cheltuielile de cazare;

3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;

4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă

pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că suma de 26 048 lei a fost necesară pentru efectuarea raportului de constatare nr.45 din 25.01.2017 (f.d.55 vol. I), expertizei medico-legale nr.88/D din 09.06.2017 (f.d.59-60 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 04.06.2017 (f.d.57 vol. I), expertizei medico-legale biologice nr.42 din 09.02.2017 (f.d.79-81 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 27.01.2017 (f.d.75 vol. I), expertizei judiciare nr.82 și nr.83 din 27.02.2017 (f.d.68-69, 70-71 vol. I), dispuse prin ordonanța organului de urmărire penală din 26.01.2017 (f.d.66 vol. I), expertizei judiciare nr.39 din 17.05.2017 (f.d.92-95 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 02.02.2017 (f.d.89 vol. I) și expertizei psihiatrico-legale în staționar nr.80 din 07.06.2017 (f.d.114-118 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 27.03.2017 (f.d.109 vol. I), or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așadar, Colegiul penal atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea leziunilor părții vătămate, expertizei toxicologice, expertizei biologice și expertizelor pentru a stabili starea psihică a părții vătămate și învinutului, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii.

Referirea recurentului la Legea nr.316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin.(2) din art.143 Cod penal, nu poate fi reținută, deoarece respectiva Lege a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă până la aceste modificări.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent prescrisă la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu a fost constatată la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Săli Radu, de avocatul Iorga Emil în numele inculpatului și de inculpatul Scripcari Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel

Chișinău din 13 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Scripcari Sergiu* **xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 octombrie 2018.

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac